

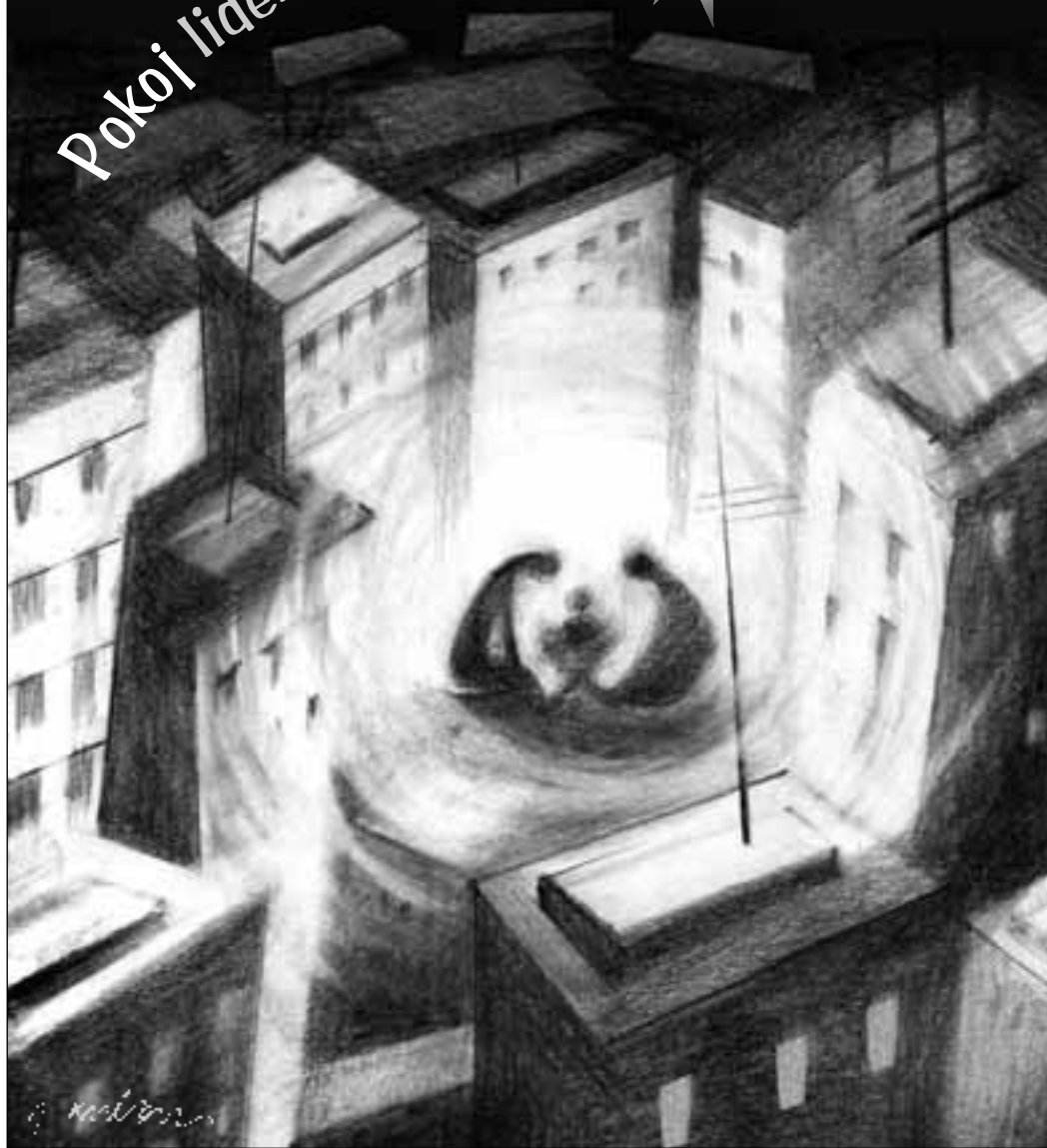
FCHODOVINY

ZPRAVODAJ
FARNOSTI CHODOV
ROČNÍK 5
2006

1

Pokoj lidem dobré vůle

BETLÉM JOSEFA BLÁHY

**poprvé
vystavený
v chodovském
kostele**

Vyřezávaný betlém, který je letošního roku poprvé vystavený v kostele sv. Františka, daroval pro Komunitní centrum Matky Terezy dómský farář P. Miroslav Vágner, který na Chodově v 50. letech kaplanoval a z jehož doby působení pochází současná úprava interiéru kostela. Autorem betléma je Josef Bláha (1928–2000). Jesličky v kapli sv. Ludmily vytvořila s Eliškou, Matyášem, Mikulášem a Aničkou Bartoňovými akademická sochařka paní Helena Rohnová v rámci výtvarného kroužku v roce 2001.

Tak jsme se probděli adventem a máme Vánoce

slovo vánoční

Letos se mi zdálo, že jsem potkával ještě víc uštvaných a zamračených lidí než kdy předtím. Možná nestihli koupit všechny dárky, nebo už na ně neměli peníze. Třeba také nestihli všechen vánoční úklid a pečení cukroví. Kdoví. Věřím, že vy jste prožili advent v pokoji a měli dost času na modlitbu, i jeden na druhého. Pokud ne, tak nezapomínejte. Každý rok se znovu radujeme z úžasného tajemství, že se Slovo stalo tělem. Totiž že věčný Bůh si jednou provždy přisvojil pozemskou existenci. Kdo by v to kdy mohl doufat? Je opravdu velmi charakteristické, že se narodil ve chlévě. V královském paláci by mu možná bylo líp. Nic by ho neštípalo a nepíchalo, ležel by si v měkkých peřinkách. Maria by si najala kojnou a mohla by se realizovat. Ale co bychom z toho měli my? Takto máme naději, možná spíš jistotu, že se nebude bát navštívit ani náš chlívek. Jak je to úžasné.

Každoročně jsem zvědavý, jaký advent mě osobně čeká. Mám totiž za to, že jaký advent, takové vánoce. Pokaždé jsem překvapen. A myslím, že to není překvapení ledajaké. Mám totiž přání a představu, jak se budu víc modlit, míň rozčilovat, na nikoho nezapomenu s dárkem, budu víc s lidmi atd. Během adventu jsem ale pravidelně konfrontován se svojí ubohostí v mnoha směrech. A tak se mi nikdy nepodaří připravit Pánu pro jeho příchod nic víc než obyčejný chlívek. Nikdy mě ale ještě nezklamal a znovu přišel.

Moc vám všem přeji radost z toho, že Pán Ježíš je s vámi.

Váš otec Karel

ROK 2005 VE FARNÍCH MATRIKÁCH

Pokřtěni byli: 9.1. Tereza Brabcová, 23.1. Adéla Kateřina Maráková, 6.2. Tereza Samuhevová, 6.3. Pavel Petr Šenkeřík, 13.3. Michal Martin Malý, 19.3. Chiara Demeterová, 26.3. Kateřina Slezáková, Petra Černá, Ladislav Vendl, 10.4. Dominika Vajdíková, Nela Klára Zavadilová, 5.5. David Petr Zvěřina, 7.5. Vlasta Peyerlová, Vojtěch Peyerl, 8.5. Matyáš Klika, 21.5. Ema Marie Magdalena Hušková, 22.5. Vendula Bradáčová, 26.6. Tomáš Loukotka, Barbora Marie Machová, Anežka Friedová, 30.7. Šimon Carlo Dusík, 20.8. Veronika Pašková, 27.8. Valérie Tereza Manasová, 2.10. Jáchym Valenta, 8.10. Jan Lhota, 12.10. Jiří Televák, 22.10. Adam Petr Dimitrov, 22.10. Jan Jiří Kadlec, 23.10. Samuel Horký, 4.11. Daniela Anna Hálová, 5.11. Kristián Martin Matula, 12.11. Richard Kapralčík, 20.11. Františka Macáková, 26.11. Natálie Dominika Kateřina Brhllová.

Církevní sňatek uzavřeli: 12.2. Tibor Kapralčík a Lenka Mikulková, 22.4. Michal Prokeš a Kateřina Doležalová, 25.6. David Mikovec a Lenka Fridrichová, 23.7. Marcin Kraśniewski a Milena Biskupová, 3.9. Petr Domša a Jana Huptychová.

Zemřeli: 2.2. Libuše Rottová (*22.3. 1932, kostelnice u sv. Františka), 20.2. Žofie Janotová (*14.5. 1901), 24.7. PhDr. Helena Kušková (*18.8. 1923, spoluzakladatelka farní knihovny sv. Františka).

Na věži se opět zvoní

Uchu pozorného obyvatele Jižního Města patrně neuniklo, že se zhruba od poloviny října do poloviny prosince odmlčely zvony na věži kostela sv. Františka. Důvodem byla porucha elektronických spínacích hodin. Dne 15.12. pan Rostislav

Bouchal z firmy Boroko z Brodku u Přerova provedl jejich výměnu a nainstaloval

nové moderní hodiny. Jejich předností je příjem signálu vysílaného z Německa, takže tyto hodiny si samy upravují aktuální čas např. při výpadku el. proudu, nebo při přechodu ze zimního času na letní. Při této příležitosti byla také provedena kontrola zvonů, jejich zavěšení a elektrického pohonu. Celková částka této opravy je 6 000 Kč. Od tohoto dne můžeme tedy opět dále zvonit v obvyklých časech, tak jak bylo zvykem.

20. října firma pana Vojtěcha Pecky provedla revizi ozvučení kostela v ceně 20 993 Kč. Byl nainstalován nový zesilovač, vyměněna a seřizena ložiska do stojanů, opraveny konektory a vyčištěny kontakty.

21. listopadu byl klempířem za 8 670 Kč osazen měděný okap podél jižní zdi kostela a zaústěn do stávajících svodů, což by mělo omezit vlhnutí této zdi.

Jak je tedy vidět, i když farnost v současné době realizuje rozsáhlou investici v podobě nového Komunitního centra Matky Terezy, nezapomíná se ani na náš starý kostelík sv. Františka. Na jaro je plánována oprava vnitřních omítek a výmalba dvou podélných žlutých stěn, které nejvíce trpí prachem vířeným teplem vzduchem okolo těles radiátorů ústředního topení.

Ještě je snad na místě podotknout, že peníze, které se ve farnosti vyberou při sbírkách na nedělních mších, nejdou na stavbu komunitního centra. Peníze vybrané v kostele zůstávají Na Sádce a hradí se z nich provoz kostela a fary, peníze vybrané v kapli sv. Ludmily zůstávají v KC-JM. Děkujeme tedy upřímně všem, kdo při sbírkách pamatujete na údržbu a opravu našich objektů.

Martin Flosman

Letošní mikulášská

Křesťanské centrum je už delší dobu neutrálním prostorem užívaným praktikujícími katolíky i občany sdílícími s farností městskou čtvrtí. Mikulášská je jednou z mála akcí, při které se poodhaluje zálona dělicí prostor ryze katolický od prostoru světského.

Na mikulášskou chodí se svými rodiči děti farní i děti z okolí, rovněž se svými rodiči. Všichni se společně sejdou v prostoru, v němž slavíme nedělní liturgii. Je to patrně jeden ze zázraků světe, jehož kult propojuje svět západní se světem postbyzantským. Lidé ztrácí zábrany a vstupují s důvěrou na půdu, kde si v ostatních případech připadají nejistí.

Letos byla na mikulášské o něco menší účast než v předešlých sezonách. Ještě jsme se asi úplně nevyrovnali s předpisy o výlepu plakátů a možná si nezvykli na deficit někdejších „civlíkářů“, kteří nám houževnatě vylepovali plakáty na kdekakou plochu. Podařilo se nám však zapojit asi deset dětí z nízkopražského klubu do nácviku divadla. Nízkopražovost se projevila tím, že jsme nemohli jednotlivé role příliš nacvičit, protože každá zkouška hostila unikátní tým. Škoda, že se do zkoušek zapoji-

ly pouze tři děti z farnosti. Na děti z farnosti totiž bývá zpravidla větší spoleh. Děti, které divadlo nacvičovaly, i ty, které divadlo sledovaly, se měly dozvědět, že býti křesťanem se člověku vyplatí i přesto, že jsou s tím občas veliké trable, zejména tehdy, vládne-li císař Dioklecián. Jestli se to děti doopravdy dozvěděly, mohou posoudit spíše diváci a jejich rodiče. Já musím opravit historické omyly, které vznikly zkomolením textu:

1. Mikuláš nebiskupoval v Myře pouhých deset let, ale trauje se, že více než šedesát.
2. Deset let přetrávalo ve východních provinciích pronásledování křesťanů, které započal císař Dioklecián.
3. Císař Dioklecián abdikoval v roce 305, na jeho místo nastoupil křesťanům nakloněný Konstantin (Veliký), který svou přízeň uzákonil roku 312 (edikt Milanský).

Doufám, že divadelní kixy a malý spád deklamací, zadržávající se na špatném nacvičení, nezasadily divákům příliš hluboké rány. Vše myslím zacelilo zjevení impozantního Mikuláše, tentokrát ztělesněného naším panem farářem. Patří mu za to veliký dík, protože děti jeho prostřednictvím zakusily, že jejich radosti nejsou v křesťanství na druhé koleji.

Obrovský dík patří všem, kdo se zasloužily o to, aby děti neodešly z nadílky s prázdnou. Díky všem, kteří na mikulášskou přispěli. Vybralo se přes šest tisíc a tak balíčky byly štědré. Poděkování patří též občanskému sdružení Kamínek, který vše nakoupil a efektně zabalil. Díky i andělům, kteří při nadělování asistovali. Finanční přebytek činící přes dva tisíce korun navrhujeme investovat do dubnových Bachových pašijí podle Jana, kde každoročně vynaložíme několik tisíc za kostýmy, provozní materiál a občerstvení pro náročně vytížené dětské herce.

*Za tým Mikulášské
Jarda Olšanský*

život farnosti Sedmé narozeniny křesťanského centra

■ Vždycky mě štvalo, že mám narozeniny celkem brzo po Vánocích. Člověk pak musí čekat celý dlouhý rok, aby dostal zase nějaké dárky. Kácéčko je na tom podobně. Když se blížily jeho letošní, už sedmé narozeniny, svěřilo se mi jednou večer před spaním, že ho mrzí, že je to v zimě, když mrzne a je brzo tma. Tehdy mě napadlo, že jednou z možných výhod postupné konkvisty Evropy islámem by bylo zavedení lunárního kalendáře. Narozeninové oslavy by se jednak konaly častěji a jednak by občas připadly na léto. To by se panečku grilovalo pod hvězdami srpnové noci.

■ Den jsme začali kytarovou dětskou mší. Některé děti byly tak komunikativní, že bylo obtížné sledovat niť kázání. Na jednoduché otázky dávaly ty nejbizarnější odpovědi. (Čím se živil Jan Křitel na poušti? Rozmarýnkem. Jak vypadal? Byl chlu-patej. Co měl na sobě? Textil.) Když pak otec Karel řekl, že „doufá, že jsme se ještě neztratili,“ pochopil jsem to spíš jako útěchu, že jsme na tom všichni stejné.

■ Na odpoledne byly připraveny hry v klubu DIXIE, otevřena košíkářská dílna, pro bystré hlavy a rychlé nohy jsme tu měli stopovací hru po areálu KC s názvem Prasátko nemá hlad. Oranžové prasátko jsme nafotili na různých místech centra. Kdo našel správné místo, opsal si písmeno a z písmen složil tajenku (v tibetštině, aby si nikdo nemohl domyslet slova dřív než na posledním stanovišti). Zvládli to všichni, kdo vystarovali. Za splnění úkoly obdržel hráč rybičky s logem KC, které bylo možno v baru klubu Na Dně proměnit za sladké odměny.

■ V půl sedmé, s mírným zpožděním, začala večerní část akce. Richard Herrmann – kuchař, jazzový skladatel, kulturní antropolog a učitel němčiny v jedné osobě, zahrál na piano dvě své skladby, přítomní přežili projev pana ředitele, připili jsme a pak začalo divadlo – komedie o psychotherapii, kterou napsali a secvičili zaměstnanci a dobrovolníci Kácéčka (v rámci prezentace projektu Rada a pomoc, který realizuje naše farnost v KC). Večer jsme uzavřeli těstovinovým salátem se zeleninou a pomeranči, španělským vínem a drobnými pochutinami.

■ Na letošní oslavu přišlo celkem málo lidí. Na začátku mě to mrzelo, ale o to milejší bylo setkání s těmi, kdo dorazili (ostatně já také mimokácéčkové akce dost „flákám“).

Všem vám děkuji za veškerou pomoc, modlitby, fandění a sympatie, které vůči křesťanskému centru projevujete. Přeji vám vše nejlepší do dalšího roku, aby se vám splnilo co nejvíc snů.

*Srdečně vánočně a novoročně,
Filip Malý*

Richard Herrmann – kuchař, jazzový skladatel, kulturní antropolog a učitel němčiny – za piáninem klubu Na Dně křesťanského centra.

Milí přátelé, sestry a bratři,

chci se s vámi podělit o jednu velkou radost. Pěvecký sbor od Svatého Františka, který pravidelně v úterý zpívá při mši svaté písně z Taizé, byl pozván do evangelického kostela v Uhříněvsi, aby se podělil o zkušenost a dojmy a přiblížení atmosféry letošního XX. světového dne setkání v Kolíně nad Rýnem, kde byl vtažen do mezinárodního a celosvětového úsilí mladých křesťanů z různých církví a křesťanských tradic ke vzájemnému sdílení, poznávání a spolupráci a k modlitbám za jednotu církve jednotu a svornost církve Kristovy.

Setkání se konalo na 1. neděli adventní 27. listopadu v podvečer. Vystoupení sboru proběhlo v nádherné radostné atmosféře duchovní blízkosti a rodinné soukromosti všech Božích dětí. Vystoupení nebylo zamýšleno jen jako koncert, ale především jako společné setkání v modlitbě chval, díky a proseb, vždyť přece také všechny písně zde zpívané v nejrůznějších jazycích byly modlitbami. Kromě přiblížení atmosféry a náplně Světových dnů mládeže v Kolíně nad Rýnem zazněla také vzpomínka na zavražděného bratra Rogera Schütze, zakladatele ekumenické komunity v Taizé, umocněná čtením z jeho deníku prokládaným písněmi z Taizé.

Toto setkání v evangelickém kostele, které v duších všech přítomných rozeznělo struny Boží přítomnosti, vnímám v celém kontextu ekumenické spolupráce trvající na Jižním Městě již čtrnáct let. Toto úsilí, oběti a touha po jednotě křesťanů zde byly nesený myšlenkou na vybudování společného chrámu všech křesťanů jako znamení viditelné přítomnosti Boží mezi lidmi. Tato dávná touha a vize se nyní zvláštním způsobem naplňuje pod patronací Matky Terezy z Kalkaty. A tak nepřestáváme prosit za potřeby církve, za papeže, naše farnosti, rodiny, za naši společnost, za jednotu a svornost církve Kristovy, za Jižní Město, za sebe navzájem – a vyprošujeme si stálou Boží přízeň, abychom mohli být stále v Bohu a on v nás. Toto vše bylo zakódováno v srdcích a myslích mnohých účastníků uhříněveského setkání. Doufám, že ekumenická setkávání v naší oblasti jihovýchodu Prahy budou i nadále pokračovat. Věřím, že k tomuto všemu žehná i sv. František z Assisi, vždyť jde o čest a slávu Boží a o jednotu a evangelní věrnosti jeho církve.

Bratr Jan

Ekumenické setkání s „Taizáky“

Lidi na Chodově mi dělají radost

Rozhovor s P. Karlem

Otázka na začátek: Jak se máš?

Nemám rád fráze, a tak to ber, že to jako frázi nemyslím: „Mám se líp, než si zasloužím.“

Jak se těšíš na Vánoce?

Takové to dětské těšení už moc neprožívám. Nejdřív ze všeho mě teď vždycky napadne, že bude hodně práce a různého zařizování. Víím, že je to blbost, a tak si to vždycky znovu vymlouvám. Jsem si jist, že mi nakonec Pán Bůh dá velkou radost. A je to tak, že to, co nejdřív vypadá jako práce, je potom ta radost. Myslím hlavně na zpovědi a na slavení eucharistie. Vlastně už teď, jak ti odpovídám na tvou otázku, cítím, jak přichází těšení...

Jak jsi slavil Vánoce jako malý kluk?

Když už jsme se sestrou byli větší, strojili jsme sami ráno na Štědrý den stromeček. Už bylo uklizeno, takže jsme si mohli užívat. Dost jsme koukali na televizi na pohádky. Pomáhalo to vyplnit čas do večera. Když už

bylo tma, tak v 5 hodin, začaly maminka a babička smažit kapry. To bylo skvělé. Mohli jsme konečně vyrazit s tatínkem na hřbitov a do kostela zazvonit na náš kostelní zvon. Máme u nás ve vesnici románský kostel sv. Martina, kolem kterého je hřbitov. Od kostela už po generace máme klíč. Tatínek vždycky strašně dlouho zvonil – zvoní se pořád ručně. Potom jsme obešli hroby, zapálili svíčky a šli zpátky domů. Za oknem už svítil stromeček. No, nejdřív ale byla večere... Když jsme byli větší, chodili jsme na půlnoční do farního kostela do Divišova.

A jak budeš slavit Vánoce letos?

To je podobné, jako loni, předloni atd. Připravím se na mši svatou, užiju si trochu klidu. Čeká mě docela dost mší, ale to se těším. Na Hod Boží asi odpoledne budu spát a pak půjdu navštívit nemocné. Jsem zvědav na první Vánoce v nové farnosti. Nečekám ale žádné nemilé překvapení.

Máš v rukávu nějakou zajímavou příhodu z Vánoc?

Hm... Žádný stromeček v plamenech ani rybí kost v krku... Nevím.

A jak jinak trávíš zimní měsíce? Lyžuješ například?

Naposledy jsem lyžoval ještě jako jáhen. Byli jsme s nějakou mládeží z Olomouce v Příchovicích. Docela jsem si to užíval. Jeden kamarád pořád nosil na sjezdovku nátrubek od své trumpety a foukal si do něho. Až ho ztratil. Druhý den jsem ho na té sjezdovce našel. Bylo to jak zjevení.

Tak, a teď otázku z jiného soudku: Jak ses za pul roku zabydlel v Chodovské farnosti?

No, bydlím. Pořád mám ještě spoustu věcí v krabicích. Chtělo by to trochu klidu, abych to nějak roztřídil. Pomalu se snad budují vztahy. Z toho mám radost.

Co ještě ti na Chodově dělá radost?

Lidi. Právě lidi.

Aha, a co ti naopak radost nedělá?

Někdy já sám, někdy různé obtížné situace. Ale víc je té radosti.

Když si odmyslíme stavbu Komunitního centra, jaká je vlastně vize pro naši farnost, nebo nějaký „pastorační plán“?

Nikdy jsem žádný napsaný pastorační plán neviděl – asi je to na mně. A taky na pastorační radě, kterou bude potřeba obnovit. Myslím na to, ale pro jedno nestíhám druhé. Je tu všude spousta práce a možností. Snad budu schopen jich využít víc. Za ten půlrok mi spousta věcí proklouzla mezi prsty. Až bude KCMT, ale spíš ještě dřív, bude potřeba ve vzájemné spolupráci promodlit, vymyslet a zajistit mnoho věcí. Něco nosím v hlavě, ale nemám patent na rozum.

Díky za rozhovor a přeju, abys své první Vánoce na Chodově prožil hezky. Za celou redakci FCHODovin prosím: pozdravuj od nás Ježíška!

Radek

P. Karel naděluje o letošní mikulášské v kapli sv. Ludmily v křesťanském centru

Zprávičky z Farní charity

Vážení přátelé,

v okamžiku, kdy píší tento příspěvek do FCHODovin, je adventní doba v plném proudu. Advent je dobou, kterou mám moc ráda, raději mám z celého roku jenom jarní měsíce. Jako asi každý člověk i já mám v sobě několik různých osob. A tak „malá holčička někde uvnitř“ nadšeně leze po štaflích a rozvěšuje na stříbrné niti po stropě obývacího pokoje hvězdičky a do oken natahuje svítící řetězy. Spolu s klukama se těší na vánoce (pravda, už ne na dárky a prázdniny, ale na ten úžasný klid, pokoj, pohádky a dovolenou na horách) a s dětmi v kostele nacvičuje vánoční divadlo a písničky. Ale především a hlavně se dokáže úplně oprostít od starostí všedního dne a radostnými očima malého dítěte pozoruje a vnímá kouzelnou atmosféru adventní a následně vánoční doby. Ne atmosféru prezentovanou v hypermarketech a reklamách v televizi, ale ten pokoj, klid a tichou radost, který mne v adventní a vánoční době naplňuje, co si pamatuji. Doufám, že ve mně ta „malá holčička“ zůstane až do smrti a nikdy ten pocit nepřestanu cítit.

Zatímco mé „vnitřní dítě“ si vesele užívá, „maminka, dcera, sestra, teta“ pečce cukroví (má štěstí, protože ji to na rozdíl od jiných maminek baví), už má nakoupené a zabalené dárky a těší se, jestli budou mít obdarovaní radost. A s ledovým klidem té „malé holčičky“ se rozhodla, že letos prostě uklízet nebude.

A potom je tu má pracovní podoba „manažér“, tak ten prostě pracuje bez ohledu na roční dobu a připravuje vyúčtování projektů za rok

2005 a Tříkrálovou sbírku 2006 a upřímně řečeno s ním není moc legrace.

Advent je zvláštní období, doba mezi začátkem liturgického a kalendářního roku. A tak kromě výše uvedených činností také obvykle hodnotím uplynulý rok a plánuji rok další. Když o tom tak v poslední době přemýšlím, jaký byl vlastně rok 2005 ve Farní charitě Chodov? Především a hlavně byl opět úspěšný, protože je už v tomto okamžiku jasné, že přežijeme do příštího roku. V rozpočtu sice ještě něco málo financí chybí, ale největší díry už jsou ucpány. Farní charita Chodov má proti roku 2004 o 5 zaměstnanců víc. Začali jsme přibírat klienty i z oblasti Prahy 10, ale máme klientelu i v Průhonicích, Hrnčírích a podobně. Služba funguje, tým je stabilizovaný a především a hlavně v něm jsou pohodové vztahy a velmi přátelská atmosféra. Od září se také rozjel projekt rekvalifikace a zaměstnávání pro maminky s malými dětmi a nezaměstnané ženy, financovaný z prostředků globálního grantu Evropské Unie. Projekt úspěšně běží, probíhá období zácviu a zkušební doba a pracovnice postupně absolvují první vzdělávací kurzy. Takže na konci roku mohu konstatovat, díky Pánu a pomoci mnohých dalších jsme přežili další rok.

A jaké jsou plány do budoucna. Ten stěžejní plán je jasný, vydržet a přežít i rok 2006. Všechny hlavní granty byly podány v termínu a prošly prvním připomínkováním. Takže snad zase něco vygrantujeme a podaří se nám úspěšně proplout i dalším, již 12 rokem existence Farní charity Chodov.

Je tu ovšem jedna zcela nová věc, kterou v okamžiku, kdy píší tento článek, sama vím jen pár hodin. Už několik let usilujeme o to, abychom měli stacionář, zaměřený na péči o klienty s duševní organickou poruchou (tedy senilní demencí). Jde o projekt stacionáře s profesio-

nální psychiatrickou a psychologickou léčbou duševních poruch ve stáří. V Praze a blízkém okolí funguje pouze jedno zařízení, které poskytuje tyto služby a to je v Praze–Kobylisích a je přeplněné. Až do dnešního dne projekt stagnoval na tom, že nebyl k dispozici vhodný, finančně přijatelný prostor. Po více než třech letech marných bojů o získání prostoru pro stacionář U Hrošíka (pracovní název, které dalo projektu vedení chodovské Charity) se neuvěřitelně stalo skutkem. Ing. Škoda, místostarosta MČ Praha 11, souhlasil s tím, aby nám byly pronajaty od března roku 2006 prostory bývalého azylového domu pro matky s dětmi v tísni v Markušově ulici, Praha 11. Takže máme prostory a můžeme začít s uskutečňováním projektu. Každá mince má ale dvě strany. Očekává se od nás, že stacionář začne fungovat do konce roku 2006. Vzhledem k tomu, že všechny stěžejní a zajímavé granty se podávají do konce září, je hlavní přísun grantových financí na příští rok už uzavřen. Objekt je třeba zrekonstruovat, upravit pro potřeby stacionáře a vybavit vhodným zařízením. Práce bude spousta, a času je málo. Ale hlavní krok už byl udělán, máme slíbený prostor. Navíc prostor vhodný, relativně nezničený a cenově přístupný.

Za dobu, kdy chodím v botách ředitele Farní charity Chodov (on toho totiž ředitel v křesle moc neposedí a taky v Charitě žádné nemáme), jsem udělala jednu zkušenost. Člověk si vymyslí projekt, potom se strašně snaží, aby ho prosadil, zrealizoval a uvedl do života. Neustále mu něco komplikuje život – nejsou prostory, nejsou peníze, nebo nejsou lidi a nebo ve finále je všechno a zrovna nejsou klienti. Při práci ve vedení Charity člověk neví dne ani hodiny, kdy se něco semele a během chvilíčky bude všechno jinak, než si plánoval. Pořád se snaží, pořád se modlí a ono pořád nic, prostě se nedaří a nedaří. Někdy se blíží uzávěrka,

výplaty – a nejsou peníze, kontrola a nejsou zrovna klienti, či se valí klienti a půlka zaměstnanců dostane chřipku. Úžasné je, že se to vždycky vyřeší. Vždycky v ten pravý čas přijde odněkud pomoc a tak vždycky situaci ustojíme a zvládneme. Stejně tak věřím, že i ten stacionář se podaří. Věřím tomu, že bude přínosem a pomoci mnohým. Vím, že to nebude jednoduché a že nás čeká náročný rok, ale také vím, že stojí za to za tento projekt bojovat. Vás všechny moc prosím, abyste náš projekt podpořili svými modlitbami. Opravdu je budeme potřebovat.

Tyto Fchodoviny vychází na Štědrý den. Přeji vám krásné vánoční svátky a radost, pokoj a požehnání do roku 2006.

Eva Černá

Srdečně děkuji za dary v kasičce v kostele sv. Františka, kde odkud jsem v neděli vybrala neuvěřitelných 28 364,– Kč. Benefiční koncert vynesl 3 250,– Kč. Děkuji všem, kteří přišli. Veškeré finanční prostředky z kasičky i koncertu jsem využila k nákupu MHD kuponů pro terénní pracovníky naší Charity.

Vánoční příběh

Jednou uprostřed meditace v himalájské jeskyni otevřel guru oči, aby se věnoval nečekanému návštěvníkovi. Byl to opat jednoho proslaveného kláštera.

„Proč jsi přišel?“ zeptal se guru.

Opat začal líčit strastiplnou historii. Jednu dobu byl jeho klášter slavný po celém západním světě. Cely byly plné mladých uchazečů a stěny chrámu rozeznával zpěv mnichů. Pak ale pro klášter nastaly zlé časy. Přestal být místem, kam lidé přicházejí, aby sytili svého ducha, i zájem mladých uchazečů najednou vyhasl. V chrámu se rozhostilo hrobové ticho. Zůstávala tam už jen hrstka mnichů a ti chodili po své práci jako těla bez duše.

Své vyprávění opat zakončil otázkou: „Provinili jsme se snad nějakým hříchem, že byl náš klášter stižen takovým osudem?“

„Ano,“ přisvědčil guru, „hříchem nevědomosti.“

„Co přesně máte na mysli?“

„Jeden z tvých lidí je Mesiáš v přestrojení a ty o tom nic nevíš,“ odpověděl guru. Hned poté zavřel oči a ponořil se zpět do meditace.

Po celou strnou cestu zpět do kláštera pocítoval opat nesmírné vzrušení, neboť stále myslel jen na to, že Mesiáš – ano, vskutku sám Mesiáš – se vrátil na zem a pobývá zrovna v jejich klášteře. Jak to, že ho nepoznal? A kdo by to mohl být? Bratr kuchař? Bratr sakristián? Bratr pokladník? Bratr převor? Ne, ten ne, ten má, želbohu, příliš mnoho chyb. Ale guru přece řekl, že je v přestrojení. Nemohly by ty nedostatky být koneckonců součástí jeho přestrojení? Když o tom

tak uvažují, každý v klášteře má své chyby. A jeden z nich přece Mesiáš být musí.

Když dorazil zpět, svolal všechny mnichy a řekl jim vše, co zjistil. Prohlíželi si jeden druhého, a nemohli tomu prostě uvěřit. Mesiáš? Tady? Není možná! Ale má být v přestrojení, takže... možné to je. Že by to byl tenhle? Nebo tamten? Nebo...

Jedno jim bylo jasné: jestliže je Mesiáš v nějakém přestrojení, mají mizivou šanci, že ho poznají. A tak se jeden k druhému začali chovat s úctou a porozuměním. „Jeden nikdy neví,“ napadlo je vždycky, když spolu hovořili, „možná je to zrovna tenhle.“

Díky tomu z atmosféry v klášteře začala vyzařovat radost. Brzy přicházely proudy zájemců o vstup do řádu a chrám se znovu rozezvučel posvátným zpěvem mnichů, zářících láskou.

(Podle A. de Mella)

Sestry a bratři,

podrobně jsem probral celý rozpočet Metrostavu na stavbu KCMT. Našlo se v něm mnoho věcí, které by se daly zajistit z jiných zdrojů, než jeho prostřednictvím. Ve smlouvě máme, že pokud seženeme věc levněji než Metrostav, je jeho povinností naši dodávku akceptovat a snížit o ni konečnou (pevnou) cenu. Metrostav si pro sebe vymínil 7% z ceny dodávky jako manipulační přírážku. To je normální. Je také potřeba mu případnou subdodávku nabídnout v dostatečném předstihu.

Pokud máte možnost oslovit někoho, kdo by sponzorsky poskytl následující věci, výrazně by to ušetřilo náklady na stavbu.

O co se tedy jedná?

- svítidla, pokud by byla zdarma
- kompletační elektromateriál (zásuvky atd.), pokud by byl zdarma
- systém EIB (ovládání elektroinstalace počítačem) - jeho aktivní prvky
- aktivní hromosvod
- domovní telefon
- průmyslová televize a EZS (elektronické zabezpečení objektu).
- dodávka telefonů a počítačů a aktivních prvků počítačové sítě
- dopravní značky
- sadové úpravy (rozhrnutí ornice, sázení atd.) - myslím, že bychom to zvládli svépomocí
- sadební materiál (keře, stromky, popínavky)
- mobilní nábytek, pokud by byl zdarma
- záclony a garnýže
- žaluzie

Poznámky o tom, že by měla být věc dodána zdarma, znamenají, že už teď máme velmi levného subdodavatele, který by mohl být překonán pouze cenou. Nemělo by to ale být na úkor kvality. Samozřejmě jsou ve hře různé normy, které je třeba splnit ke kolaudaci.

Prosím vás všechny, abyste se nad tím opravdu zamysleli a zapátrali ve svém okolí. Případné návrhy můžete předávat buď mně osobně, nebo Ing. Jaroslavu Jelínkovi. Spojení na něj: jelinek@apha.cz, tel. 606686195

Mnohé díky!
P. Karel Kočí

Další program v KC-JM v lednu

Po	2.1.	15.30	Miniškola sportu – plavání (KSK)
St	4.1.	20.30	Eskymácké obraty (KSK; bazén Slávia)
So	7.1.		Jednodenní lyžování (KSK)
Po	9.1.	15.30	Miniškola sportu – plavání (KSK)
Po	9.1.	16.00	Mgr. Pavel Urban – Kláštery a řeholní řády II, přednáška Sdružení křesťanských seniorů (klub Na Dně, vchod E)
Po	9.1.	19.30	Valná hromada KSK (klub Dixie, vchod A)
St	11.1.	17.30–19.00	Keramické dílny pro děti a rodiče (vchod E)
Čt	12.1.	19.00	Cvičení proti stresu – jak se zbavovat stresu a jak si zlepšovat zdraví, přednáška s nácvikem, vstupné 20 Kč (RAP, klub Na Dně, vchod E)
Pá	13.1.	19.30	Literární večer (klub Na Dně, vchod E)
Po	16.1.	15.30	Miniškola sportu – plavání (KSK)
St	18.1.	20.30	Eskymácké obraty (KSK)
So	21.1.		Jednodenní lyžování (KSK)
Po	23.1.	15.30	Miniškola sportu – plavání (KSK)
St	25.1.	17.30–19.00	Keramické dílny pro děti a rodiče (vchod E)
Čt	26.1.	19.00	Asertivita – jak se vyhnout stresu v komunikaci (RAP; vchod E)
So	28.1.	14.00–18.00	Kurz pletení košíků z pedigu, (RAP, vchod E)
Ne	29.1.		Závody v plaveckých disciplínách (KSK)
Po	30.1.	15.30	Miniškola sportu – plavání (KSK)

Poznámky:

KSK – Křesťanský sportovní klub. Na lyžařské akce je třeba se přihlásit u J. Olšanského, tel. 603 256 411.

RAP – Rada a pomoc.

Bezplatné terapeutické konzultace **17.00–19.00 tyto čtvrtky: 5.1., 12.1., 19.1., 26.1.**

Bezplatné právní konzultace **16.00–18.00 tyto středy: 4.1., 11.1., 18.1., 25.1.**

Na konzultace je třeba se objednat na tel. 736 469 284. Vstup je vchodem D křesťanského centra.

Jak se seznamovat, jak vytvořit a udržet dobrý vztah – praktické školení nejen pro ostýchavé – během ledna je možno přihlašovat se na jednodenní kurz, který se uskuteční v sobotu 11. 2. (RADA A POMOC, tel. 736 469 284).

Individuální kurzy němčiny v křesťanském centru – pro začátečníky i pokročilé, příprava na maturitu nebo záchrana před „reparátem“. Vyučuje lektor Richard Herrmann, který absolvoval pětiletý studijně-pracovní pobyt v Německu a má několikaleté zkušenosti s výukou němčiny. Další informace a sjednání termínu a frekvence výuky na tel. 721 425 342 nebo e-mailu: richard.herrmann@gmx.de.

Na lyžařský výcvik o jarních prázdninách ve Velké Úpě je potřeba se přihlásit začátkem ledna u J. Olšanského, tel. 603 256 411.

Lednový program ve farnosti

Pá 6.1.	18.00	Mše sv. ze slavnosti Zjevení Páně s posvěcením křídly, kadidla	v kostele
	18.45	Adorace a rozjímání 1. pátku	v kostele
St 9.1.	19.00	Krise středního věku – přednáška Kateřiny Lachmanové	v kapli
St 11.1.	9.30	Setkání maminek na mateřské	v sále fary
So 14.1.	20.00	Farní ples	KD Opatov
Ne 15.1.	10.00	Mše sv. pro děti	v kapli
St 25.1.	9.30	Setkání maminek na mateřské	v sále fary
Ne 29.1.	10.00	Mše sv. s kytarami	v kapli
Čt 2.2.	18.00	Mše ze slavnosti Uvedení Páně do chrámu	v kapli

- **ZPÍVÁNÍ KOLED A POŽEHNÁNÍ NA STAVENÍŠTI KOMUNITNÍHO CENTRA** se uskuteční na Boží hod vánoční v neděli 25.12. v 11.55. Zvonečky KCMT s sebou.
- **OBNOVA MANŽELSKÝCH SLIBŮ** se koná při mši svaté o svátku sv. Rodiny v kostele v pátek 30.12. od 18 hodin.
- **RYBOVA MŠE VÁNOČNÍ** zazní v podání proseckého sboru při mši svaté o slavnosti Matky Boží, Panny Marie v neděli 1.1. ve 20 hodin v kostele sv. Františka.
- **VODA, KŘÍDA A KADIDLO** budou posvěceny při mši svaté ze slavnosti Zjevení Páně v pátek 6.1. v 18 hodin v kostele.
- **FARNÍ PLES** se koná v sobotu 14.1. 2006 od 20 hodin v kulturním domě Opatov. Lístky se prodávají jako obvykle v neděli ve farním sále a v kapli sv. Ludmily. K tanci i poslechu zahraje skupina Pleš. Věci do tomboly je možné od počátku ledna nosit na faru nebo do křesťanského centra. Zájemci o věnování hlavního daru do tomboly se můžou přihlásit u otce Karla.
- **HROMNICE.** O svátku uvedení Páně do chrámu ve čtvrtek 2. 2.budou při mši sv. v 18 hodin v kapli sv. Ludmily posvěceny přinesené svíce.
- **EKUMENICKÁ NOVOROČNÍ SLAVNOST** se za účasti představitelů církví koná v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie ve Strašnicích 1.1. 2006 od 18 hodin. Zazní při ní písně z Taizé i myšlenky zesnulého bratra Rogera Schütze.

V Á N O Č N Í B O H O S L U Ž B Y

			Sv. František	Sv. Ludmila
So	24.12.	Štědrý den	16.00, 24.00	16.00
Ne	25.12.	Narození Páně	8.30, 10.30	10.00
Po	26.12.	Sv. Štěpán	8.30, 10.30	10.00
Út	27.12.	Sv. Jan evangelista	18.00	
St	28.12.	Mláďátka betlémská	18.00	
Čt	29.12.			18.00
Pá	30.12.	Sv. RodinaNeděle	18.00	
So	31.12.	Sv. Silvestr	17.00	
Ne	1.12.	Panna Maria	8.30, 10.30, 20.00	10.00

Fara a kostel sv. Františka z Assisi

Na Sádce 18, Praha 4

☎/fax: 272 934 261

fara.chodov@volny.cz

<http://www.kcmt.cz>

Křesťanské centrum JM

Modletická 1401, Praha 4

☎ 267 910 008

fax: 272 919 803

krestanske@centrum.cz

<http://kcjm.duch.cz>

E-mail

Karel Kočí (administrátor)	777 101 941	kkoci@a-contact.cz
Petr Svoboda (vojenský kaplan)	724 605 259	petliber@seznam.cz
Ondřej Pávek (výpomocný duchovní)	603 235 606	ondrej.pavek@t-email.cz
František Převrátíl (výp. duchovní)	776 252 251	prevrat@volny.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Filip Malý (pastorační asistent)	736 469 284	filip.maly@post.cz
Martin Flosman (past. asistent)	777 637 280	flosmanm@post.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář charity (peč. služba)	272 941 972	charita.chodov@email.cz